

tal af 61,000 Rd. tilligemed de Renter, som paaløb indtil 11te December Termin 1867, men derimod ikke de Renter, som paaløbe efter 11te December Termin 1867 og indtil Loven emanerer; disse sidste synes altsaa efter Ordlyden ikke at ville blive estergivne, men det har dog vistnok været Ministerens Mening at ville estergive hele Gjælden. Jeg slutter mig væsentligt til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet. Jeg mener, at Sagen bør bestragtes fra to Sider. For det Første spørger jeg nemlig, om der her er Tale om et Activ, som det er værd at have, og om vi kunne vente, at noget af samme vil komme ind. Men jeg maa da svare, at det paa ingen Maade kan erkjendes, at det paagjældende Activ er et saadant, som Statskassen kan være tjent med, eller som den overhovedet egentlig kan opføre som et Activ. Det er jo nemlig dog aabenbart, mine Herrer, at en Commune med 1100 Indvaanere, som allerede har en Skatteligning af 5 Rd. pr. Individ, umuligt eller næsten umuligt vil kunne komme saa vidt, at den skulde kunne tænke paa at betale det her omhandlede Beløb tilbage. Jeg maa i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at 5 Rd. pr. Individ i Stat naturligvis for en større Commune, som Kjøbenhavn og de betydeligere Kjøbstæder, ikke har saa farligt at betyde, idet Skatten der fordeles paa saa Mange, og der i dem findes større Formuer, mere Velstand og megen Næringsbrift. Men anderledes er det i en By som Sæby. Af Motiverne see vi jo, at $\frac{1}{7}$ af denne Byes Skatter hviler paa 3 Indvaanere, og det tør vistnok ansees som givet, at Kommunen ikke selv med sin bedste Villie vil kunne betale den omhandlede Gjæld. Vaade Indenrigs- og Finansministeren have jo egentligt ogsaa, som det af Slutningen af Motiverne fremgaaer, været enige om, at den hele Gjælds Estergivelse vil være det eneste Middel til at redde Sæby Commune fra Undergang. Jeg kan altsaa ikke erkjende, at der her er Tale om et Activ, som det er værd at opføre; men er der ikke det, saa forekommer det mig, at man heller ikke, som af Nogle antydet, skal lade et Restbeløb af Gjælden paa 10,000 Rd. blive tilbage, men man skal, som den første ærede Taler hittede, slaae en Streg over det

Hele. — Den anden Betragtning, som er af Vigtighed for mig i denne Sag, er den, om Sæby Commune eller dens Communalbestyrelse kan siges at have handlet letfindigt eller feilagtigt i Anvendelsen af de Midler, der ere brugte til Byens Havn, og dertil skal jeg da bemærke, at jeg af de Motiver, der foreligge, og af de Forhandlinger, der have fundet Sted, har seet, at Byen, dengang da dens Havns Udbygning og Inddæmning først kom under Forhandling, henvendte sig til en Ingenieur, der dengang besatte sig meget med Havneanlæg, og som jeg vel ikke tør sige, at Regjeringsen brugte, men som dog indtog en halvofficiel Stilling i det Slags Sager og i alt Fald var vel anseet. Jeg troer, at, naar man skulde henvende sig til en Ingenieur om Havnearbejder, saa var den Mand, som Byen da henvendte sig til, en saadan, som Kommunen meget vel ligeoverfor Staten kunde forsvare at henvende sig til. I en saadan mindre Commune er der jo naturligvis aldeles ikke eller i alt Fald kun meget sjældent technisk Indstigt tilstede, som kan bedømme deslige Forhold, og, naar Communalbestyrelsen har taget en anerkjendt god Techniker til at indrette og forestaae Arbejdet, maa Kommunen derfor være angersløs, og det i nærværende Tilfælde saameget mere, som det jo vel ikke alene er Arbejdets mindre gode Udførelse, der kan antages at have været Aarsag til, at Sæbys Havn nu ikke eksisterer, men Naturen tillige har været medvirkende, idet vi jo see, at en Stormflod har ødelagt en Deel af Arbejdet. Jeg skal saaledes meget raade det ærede Thing til at vende tilbage til det Forslag, som indeholdtes i Lovudkastet, som det blev forelagt af den ærede Minister.

Fischer: Da jeg i mange Aar har repræsenteret Sæby Commune i Rigsdagen, har det glædet mig overordentligt at høre de Udtalelser, der idag ere faldne med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Jeg har kun meget lidt at tilføje til, hvad der allerede er sagt i den Anledning, og naar jeg har begjært Ordet, er det derfor i Grunden kun for at supplere en Udtalelse af den ærede sidste Taler. Han hentydede nemlig til, at Byens Havneanlæg